

Abstrakt

Diskuze týkající se často kritizovaného Indiánského zákona z roku 1876 – základního právního předpisu upravujícího práva a povinnosti prvních národů a jejich specifického postavení v rámci Kanady – se zintenzivňuje v důsledku přetrvávajících socioekonomických problémů původních obyvatel. Zatímco předchozí kanadská vláda v čele se Stephenem Harperem zdůrazňovala soběstačnost a finanční odpovědnost, první národy požadují potvrzení jejich ústavního práva na sebeurčení a samosprávu v jakékoliv legislativní změně. Tato práce analyzuje různé reformní návrhy na změnu Indiánského zákona a jejich možný dopad na status prvních národů. Zaměřuje se na politické postoje Harperovy vlády k otázkám týkajícím se původních obyvatel a reakci prvních národů na přístup federální vlády. Zvláště pak analyzuje představy a požadavky hnutí Idle No More, které vzniklo na protest proti některým legislativním návrhům Harperovy vlády. Autorka práce dochází k závěru, že jakákoliv snaha změnit nepříznivou situaci původních obyvatel v Kanadě by byla při nejmenším problematická vzhledem k nesouladu představ konzervativní vlády a prvních národů o tom, jak reformovat Indiánský zákon a jakým způsobem vynutit dodržování práva původních obyvatel na sebeurčení.